

צ: עין משפט
גד מצודה

ב א ב מ"י פ"ד מהל'
שנת הלכה ב מוש"ע
ל"ח ס"י שסנ סעיף ד:
ב ג מ"י פ"ז מהלכות
שנת הלכה לה:

כל גגות פרק תשיעי עירובין

דוּחַ אֵיבָא מַחֲצִיטָא. וּפְסִילוּ לִי יוֹרָא דְלִמְר דְּרִים מִי שְׁוִילֹאיוֹ
(לְפִיל דָּף גַּח.) מַחֲצִיטָא לְהַבְרִיחַ מִים עֲשׂוּת מִינֵי דְקֹא
לְעִנְיָן יוֹרָא מוֹךְ לְתַחֲסוּס דְּלֹא שָׂרִי לְהִלָּךְ אִתָּא כֹּהֵל: **וְרַב אֵיבָא**
דְּרַב"ם אֵיבָא"מ מִגַּן אֲחָצֵר. לְשׁוּמַל אֲלִיבָא דְר' מַחֲזִיר לֹא מִנֵּי לְמִפְסַר

[illegible]

(א) דגג גבוה וממון דהוי משום דרר יצחק בר אבדימי מנג לחצר ענייניהם מתוקים ס"ד ללא דמו לחל ברה"ר: **לשמואל** א"ר אבא דרבנן פ"טא פ"טא **מנג דקדשא**. פ"טא ב"קוטרס (ו) גגג יתר מציח סאחיס לקדפא יתר מציח סאחיס כיון דהשיב ליה אין ומוקף לדירה והוו מרוויחין כרמליח וזאת ומנא ליה דלסוק דאי משום דאמר רבנן לקנן דגגין ותריות רשות אחת וקדפיות רשות אחת והסע ע"כ בלוי ימיריס מציח סאחיס כדפריס בטמון בקוטרס כדתימיריס דאי אמר ר"ש דהלך וקדפא רשות אחת דבהדיא מוכח כ"פ עושין פסין (ולעיל דף ג:) ג"י נזרע רובו דקדפא יתר מציח סאחיס לר"ש היי כרמליח ונראה לר"י דגגג ללא ליה יתר מציח סאחיס פריי דליטעל ליה ספריס שאני

יתר מציב אסמים לרענן אפי' דלירי' גג חשיב טפי משל קרפף שמוציא
 לטלטל מגג לחצר ומקרפף לחצר אסור מ"מ הו' לו למשייר מגג לקרפף
 ושפי' דמי לקרפף מלחצר דכשאו יתר מציב אסמים או כרמלים יכו
 לקרפף ואחר אפילו נמי עשרה כורים שרית ואמשי גזירה שמה יפחו
 שמה יפחת הגג בחלונותיו ויפתחו בו הציט על הגג דרך
 הפחת ואז הו' הגג חשבו מוקף לדירה ואסור לטלטל ממנו לקרפף
 כמו (ט) מחל' אפי' דהי מוקף ונכסוף פתח דלא חשיב מוקף לדירה
 דדוקא בקרפף שלא הוקף לדירה לא מהני הוקף ונכסוף פתח אלא
 כדנז' בדללוה הו' חשיב מוקף לדירה דהו' חומר לטלטל ממנו לחצר
 מהני ליה הפחת לשויה מוקף לדירה לגמרי כחצר ופרכי' א"ה מקרפף
 יצות סתמים לקרפף בית אסמים נמי לא יטלטל שמה יפחת פירוש
 פירוח האחד יתר מעשר בחלואו לר"ה או לנכספו ומשום דנטק לשון
 פחת גבי גג נקט נמי הוי' לשונ' בני פירלת קרפף ומשיי' הכס' או
 (י) פחות מינכר אכל הכא גג לא מינכר' מילתא לעמוד בקרפף ולעמוד
 פתח גג נמי לא מינכר' שיהא אסור לטלטל ממנו פירוש מחמת
 הפחת ודי' **לדבריי** ר"ם גינ' רשות אחת חז' ב'י' גינ' הוא כפירוש
 בתמני' ודי' חצירות או קרפפיות הו'אלי ומשמשי' שיה' כמו גינ' אלא
 בחסות לא דמשמשן מדיר ועוד דכי היכי לדרנך הו' קרפפיות או חצירות
 רשות אחת דהא אפילו גג וחצר הו' רשות אחת כ"ש חצר וחצר ה"י
 לר"מ דר"מ לא פליג ארנן אלא בגג וחצר משום דר' יצחק דר' אבדמי:
 אחר

לעטעלע מײנע לקרפֿן פֿחות מציט סאָמױס וכן מױסר לקרפֿן צױן לר״מ
אזאל חזר וגױן שױט שױסן. ולרד לא פֿרעגן בנגױן השױן לרעגן דמױס
לדע״ה דמױס לױד רב כרמלױט פֿמױט שפּרעזן זױל לױד הײַמ להחמיר לאַס
לעקלן לעטלן מתוכן לכרמלױט גמורױה דאָמירן לעיל (ו״א) לגבי דג צױן
לדע״ה צױן כױסן אלץ דר״ אמות מ״ה האַלף וואָן רשױסױה דומות לר״ג ח״ל
דג. און חזי לברור טױפּ מקרפֿן. אַלס שױס דמױס דג יחידױ כרמלױט גמױס
סאָמױס ויקרױן און אַלס אַלס הױט למדױט שױס גמלמטױה ויחזו המחזױה כנגד
לקרפֿן כמעיקרױה: א״ה מקרפֿן. יוטר מציט סאָמױס לקרפֿן יוטר מױס
והוה ר״ה מעלייחױט וחיט לעטעלע כמעיקרױה מײנע לחובױסױס וזױ כר
מױסכרױס מילתױס ולא מױסח כפחות מציט סאָמױס. דבר שאַין לױ מױס
כשפּעטלױס לומר. כשפּעטדע זױ סוף דעתן וזױ גמױס דברױס: **לדברױ**
מציטוטר רשױס לעטלן. וועטלעלען מחזױסן לאַסן דאָסן לעזרױס לױ

ושמואל אמר אין
וארבע אמות מחיצות
אמר ליה רב חייא בר
אבא כוונתך או הילכתא
אמר רב גידל
ספק יומודה רב שאם
מטלטלין בה אלא
למאי אלימא לדור
יחיד אלא שכפאה
לה אספניה ורב אחא
אאכסדרא⁶ דאיתמר
אמר יומתר לטלטל
אין מטלטלין בה אלא
לטלטל כבולה אמרין
שמואל אמר אין
ארבע לא אמרין פי
אליבא דר"מ ליטלטלי
יום ידרב יצחק בר
אבא דרבנן לטלטל
בר עולא גזירה שמא
קרפף נמי לא
חית ואתי לטלטולי
איה מילתא הכא
מילתא⁷ אמר רב
דדברי רבי מאיר
צירות רשות לעצמן
מרפפות

ומודה רב שאם כפאה על פיה. וגובהה
בה אלה הצרעט: מאי שנא מגזי יחיד.
לעגלט בכולו ופסילו יותר מבית אכמים
ואעפ"י שכל הדרת מעלה עשאוה כי
אמרין שבה גוד אסקי הוי כהיקר
לדירה הי"צ כיון דכפאה לדור כפייתה
זו היא עשיית מחייתה לדירת מעון
כי אמרת שבו גוד אסקי והי' היקף
לדירה: שפאה נוספה. שטגל
מחייתיה מתורת דירה דאינן עומדות
כל זמן כפייה לא לדירת מעון ולא
לדירת שבת והוו כעמוד בעלמא וכן
אמרת שבו גוד אסקי הוי היקף יותר
מבית אכמים שלא הוהקף לדירה
וכתמילת היא: מפני לה. להא דרב
חייא רב יוסף אכסדרה: אכסדרה
בצבעה. הבקעה כרתמית דאמרה
ביציאות השבת (עמ' 11) ואכסדרה זו
פרוזה מד' רוחותיה ועומד קרייה
על ד' ימידות וגומ' דן קורות ימידת
לימד ועליהן מסדרין הנסכין וזאת
קריית קרי פי תפרה. והאי דנקט
בקעה משום דנכיר סתם אכסדראות
מסובות להקף בית או חצר ואיכא
מחייה אחת או חסיס ומודה שזולת
הסם דמגלעלינו דמאמרין דתנא: וזו:

ורב אליבא דר"מ. כיון דלמאריס בגנין השוין מטלטלין בזכונן מגנא לאו כרמליה ויניהו ליעטולא מגנא לאחר אלהא דמאריסן לקמן לדברי ר"מ גנין רשות לעמון וחזירות רשות לעמון דאין מטלטלין מגנא לאחר. ואליבא דרבנן בגג יחידי לינא למיפדך ליה לרב ליעטולא מניה לאחר לדרבנן הכי נמי שרי דלמאריס (בא). לדברי חכמים גנין וחזירות רשות אחת ומטלטלין מגנא לו רשות בה. וישמאלא לא מצי למיפדך א לאחר דהא שמואל גנא השוין לרי מאיר וכן דלמאריס אחר לא רבים דלמאריס ה"ל ק"ל בתמ' שבת כ"פ' אט לא הביא דלמאריס לקמן (בא). לדברי חכמים גנין וחוץ לה"ל כגב גין היגדא לשמאלא לחיה ליה ליכא לכל אחד יומא מביה סאמיס א"ר סאמיס אשמעינן ע"כ דבג לדרבנן רשות וחסות מטלטלין דלא גזור רבן גמלי ורבנן גמלי גנין מביה לאחר: משום דרב יוחנן. בריש יו"ט: ושמואל אליבא דרבנן. בגג יחידי רב דהא יודא אסיק לא הוה היקק לדירה לקרפסא יומא מביה סאמיס שתי חמות ביה לקמן לדברי חכמים גנין וחזירות רשות דלמאריס מטלטלין מהן לקרפסא. ואליבא דר"מ גנין רשות דמאריס וחזירות ויניהו דלמאריס אוקימנא גזירה משום כל ברה"י. ולרב יודא דהא רב גג יחידי יומא מביה סאמיס וכן לרב אליבא דרבי מאיר דמותר לטלטל מביניהו לקרפסא פסחא סאמיס גזירה אליבא דרב דמחוייב רבי: וכן יאן פטרנו

מחזר דקרפף מוקצה לתשמיש שאינו חזיר
שולטל מינייהו לקרפף יוחר מביט קאחים
תור תד' אכל לא משוי ליה כרמליט ומורה
לחורבה ולקסדרה ו'אש' דשניין אסורין
ונעלם ממנו לחורבה ולקסדרה ו'אש' הכא
דין: **גוירא שחא יסחא כגג**. ויחסר מביט
ת קאחים וכו' ר'א' ואח' נעלמיט מיניה
פלו ב'חז' ד' לחלמא מפסית חד מינייהו
מיסלס. כיון דליקא מצינוט חד כגג לא
י' וסביר אחי עפי מביט קאחים הוא:
ועליו מנגו של רחוקן לנגו של ששון:
וכן מחזר של רביס לחזר של רביס:
והיפסות

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]